

saa her, ligesom i det andet høje Ting, gøre opmærksom paa, at de Klager og Bekymringer med Hensyn til Kornets Tilstand, som lød ved Begyndelsen af Høsten, lykkeligtvis er forstummet, idet alle Beretninger fra Lagrene gaar ud paa, at Kornet senere er kommet ind i langt, langt bedre Tilstand, end den første forhastede Løve- ring tydede paa.

Endnu har jeg kun at dvæle ved det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Sæby sidst skænkede sin Opmærksomhed, det, der i denne Lov omhandles i § 6, b, hvorefter Bestemmelser vedrørende Import af Byg, Majs og Oliekager skal træffes i Henhold til Reglerne i Lov af 30. August 1919. Da Lovforslaget forlod Folketinget, var Finansudvalgene den Myndighed, med hvilken Indenrigsministeren skulde forhandle, men da det viste sig, at de Anskuelser, som det ærede Medlem fra Sæby nærer, deltes af nogle og i alt Fald paa nærværende Tidspunkt ikke kunde overvindes af mig, var det klart, at der kunde være Mulighed for en Dissens om dette Spørgsmaal; derfor var det ønskeligt at tilvejebringe en Ordning, hvorved man kunde sikre sig en god Forhandlingsform og en sikker Afgørelse, og bedre end to Udvalg, eet af hvert Ting med forskelligt Flertal, var det dog hertil at have Afviklingsudvalget med Adgang til direkte at gaa til begge Rigsdagens Ting.

Om Sagens Realitet vil jeg paa den Foranledning, det ærede Medlem fra Sæby har givet, gerne sige nogle Ord. Det ærede Medlem mener, at det er i Storimportørernes Interesse, at der tilvejebringes en monopoliseret Import af Oliekager og Majs. Jeg skal hertil bemærke, at det Forslag, som er fremkommet, ikke skyldes Storimportørerne i Betydningen alene af Privatimportører, men at det baade er store Privatimportører og Storimportører til Andelsforetagender, der har staaet sammen i deres Opfattelse af, hvad der i dette Tilfælde vilde være heldigt. Men naar det ærede Medlem dernæst mener, at Storimportørernes Interesser nu ligger i at være garanterede imod Prisfald, skal jeg tillade mig at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Storimportørerne paa ingen Maade har noget som helst imod, at der paa dette Omraade deklareres fri Handel, ej heller har de noget imod, at man ordner sig efter det Punkt 2, som det ærede Medlem har nævnt, hvorefter Staten kun importerer til Ombytning, saaledes at de opnaar fri Handel udenfor denne. Men

de har kun sagt een Ting: Hvis man gaar til fri Handel, helt eller udenfor Ombytningsindførselen, saa maa det ogsaa være virkelig fri Handel, saaledes at der tilsikres os fuld Ret til at udnytte Konjunkturerne, hvis de gaar med os, ellers kan vi ikke tage Tabet, hvis de gaar imod os. Nu tror jeg ikke, det vil være muligt i dette høje Ting i Længden at opretholde en Ordning, hvorved en pludselig indtraadt Højkonjunktur vilde tillade Importørerne at udnytte denne til det yderste. Derfor tror jeg, at det vil være ugørligt for Foderstofimportørerne at fjerne de Bestemmelser, der findes i de Regler, der er en Affødning af den oprindelige Bestemmelse af 1. Februar 1917 angaaende Konjunkturstigning. Dette tror jeg ogsaa, Storimportørerne er forberedte paa, men, siger de: i det Tilfælde maa man fra Landbrugets Side være klar over, at gives der os ikke fuld Ret til at tage den hele Konjunkturavance, maa vi være yderst forsigtige med Hensyn til vor Indførsel i en Tid som den nuværende. Men det, som dernæst foreslaas fra Importørernes Side — jeg gør opmærksom paa, at her altsaa Importørerne for Andelsforetagenderne lige [saa bestemt argumenterede for at tilvejebringe en Eneret —, det er jo intet som helst andet end dette: at udvide de store Andelsforretninger, som for Øjeblikket indfører til Landbrugerne her i Landet Foderkorn, til at gælde for hele Landbruget, alle Landets Landbrugere. Det betyder intet andet, end at det danske Landbrug gør fælles Indkøb i Amerika af hele det Kvantum Fodervarer, der er Brug for, og dertil udnævner de dygtigste Disponenter indenfor Storimporten paa private Hænder og indenfor Storimporten paa Andelselskabernes Hænder. Det er intet andet end et storslaaet Andelsforetagende, man ønsker at gennemføre i Aar. Dette kan man i Aar gennemføre med Hjælp ogsaa af de private Storimportører. Det forekommer mig, at det danske Landbrug maatte svigte sin Opfattelse af Andelsprincipets Nytte og Betydning, hvis det ikke benyttede denne gunstige Løjlighed til at undersøge, hvorledes det danske Samfunds Forhold paa dette Omraade vilde se ud, naar Andelsprincippet er gennemført til sine yderste Konsekvenser. Thi det er dette, der sker. Et Aar vil vi have Andelsprincippet gennemført for hele det danske Landbrug paa dette Omraade. Det danske Landbrug vil derved komme til at betale nøjagtig, hvad Foderkager og de øvrige Fodervarer har kostet i Amerika plus Fragten plus et be-